

[Edvard Sørensen.]

fordeles $\frac{1}{3}$ paa den raa Indkomst. Efter det Forslag, Venstre her stiller, fordeles $\frac{2}{3}$ paa Statsindkomsterne, og jeg vil indrømme, at jeg havde troet, at det vilde virke saadan, at Frederiksberg og Gentofte vilde faa store Udgifter. Nu oplyser Ministeren, at det vil ikke blive Tilfældet; de vil faa mindre Merudgift, end Ministeren kunde ønske, forstod jeg. Det kan jeg ikke se til Bunds i, før jeg ser de Beregninger, Ministeren støtter sig til, men hvis det er rigtigt, kan det kun ligge i det, jeg sagde: at deres Indkomster ikke er saa store, som man almindeligvis har villet gøre dem til. Ellers skal det virke paa den Maade, at de faar Merudgift i Forhold til den Udgift, de har i Dag.

Kjær: I Anledning af den højtærede Indenrigsministers gentagne Udtalelse om, at jeg kategorisk skulde have afvist enhver Forhandling om Børnefradragets Størrelse, skal jeg sige, at jeg ikke beskæftigede mig med og derfor heller ikke modsatte mig en eller anden bestemt fastsat mindre Forhøjelse af Børnefradraget. Jeg gjorde det bl. a. ikke af den Grund, at der ikke er stillet Forslag om en saadan Forhøjelse. Hvis man fra den ene eller den anden Side, fra Ministerens eller fra Regeringspartiernes Side, i Udvalget vil stille Forslag om en saadan, vil vi overveje dette Forslags Virkninger og derefter tage Stilling til det. Det, som jeg imidlertid argumenterede imod forleden Dag, var det i Forslaget forudsatte, at der skulde gives den højtærede Indenrigsminister en almindelig Beføjelse til at forhøje Børnefradraget ud over det nuværende Maksimum uden nogen egentlig Begrænsning. Jeg og mit Parti var og er imod dette, fordi det kan medføre en Tilstand, hvorunder selv Folk, der har en virkelig god Indtægt — og om andre har jeg ikke talt —, men som har en Del Børn, kan blive fri for at betale Skat.

Den højtærede Indenrigsminister kom under sin Omtale af det Kommissionsarbejde, der er udført vedrørende Erhvervsbeskatningen, ind paa en Omtale af et Medlem af det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Karl Pedersens Forstaaelse af Lovforslagets Bestemmelser og min Forstaaelse af samme. Den højtærede Indenrigsminister sagde omtrent som saa: Det, som Hr. Karl Pedersen kunde forstaa for to, tre Aar siden, kan det ærede Medlem Hr. Kjær ikke forstaa nu. Maa jeg dertil sige, at jeg for mit Vedkommende har sagt, at Regeringsforslaget var indviklet, men

deri kan jeg formodentlig faa den højtærede Ministers Medhold, idet den højtærede Minister nemlig i sin Forelæggelsestale i Landstinget i Fjor netop pointerede, at det var indviklet. Det har jeg sagt, men derimod har jeg ikke sagt, at jeg ikke kunde forstaa Forslaget. Jeg tror nok, jeg saa nogenlunde forstaa de forskellige Bestemmelers Indhold, men jeg maa sige, at det er i alt Fald ikke den højtærede Indenrigsministers Skyld.

Med ret store Forventninger satte jeg mig, da jeg skulde beskæftige mig med dette Forslag, til at læse den højtærede Indenrigsministers forskellige Taler herom. Det er jo saadan, at det trods alt er den højtærede Ministers Forslag, der behandles. Det er ham, der skal forklare dets Indhold og sandsynliggøre Retfærdigheden af dets Bestemmelser, men jeg maa sige, at hver Gang jeg i den højtærede Ministers Taler kom dertil, at det sidste skulde finde Sted, saa sagde Ministeren ikke noget, saa henviste han til Bemærkningerne, og de sagde heller ikke noget, i alt Fald ikke noget udtømmende.

Noget Bevis for, at dette Forslags Bestemmelser, navnlig som de findes i §§ 27 og 28, skulde være de helt rigtige, foreligger ikke, og derfor maa vi, som jeg sagde i mit første Indlæg, forbeholde os vor Stilling til Forslaget, indtil det er behandlet i et Udvalg.

Endelig skal jeg, hvad Spørgsmaalet om Forhøjelse af de i § 9, Stk. 3, nævnte Procenter angaar, sige, at vi er af den Opfattelse, at den nuværende Margen paa 100 og 110 pCt. mellem henholdsvis Maksimum for Forhøjelsen og Maksimum for Nedsættelsen skaber Betingelse for at udarbejde en retfærdig virkende Ligning, og vi mener ikke, at en Udvidelse vil være hverken heldig eller nødvendig.

Kristen Amby: Der er af forskellige ærede Ordførere henvendt nogle Bemærkninger til mig, som jeg gerne vil svare paa.

Naar jeg henviste til, at vi kunde tænke os en Del af disse Udgifter lagt over paa Staten, fordi Staten har andre Indtægtskilder end direkte Beskatning, saa blev det af det ærede Medlem Hr. Gregeren — det staar at læse paa Sp. 3497 — udlagt derhen: Ja, det er jo det sædvanlige, at Det konservative Parti vil lægge Skatten, hvor der ingen Bæreevne er. Jeg formoder, at det ærede Medlem dermed mener, at vi alle Dage har hævdet og stadig hævder, at Staten skal have store Forbrugsindtægter. Nu er det jo saadan, at i det store og hele kom-